

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ
ΑΝΤΩΝΑΚΗ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ ΑΝΑΝΔΡΑ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΤΟ 1974
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ Α΄, ΛΑΡΝΑΚΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 14.7.2013**

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ για το ύστατο χαιρε στον Αντωνάκη Ευσταθίου. Μετά από 39 χρόνια υπέρτατης αγωνίας για τη σύζυγο, τα παιδιά και τους άλλους συγγενείς του, καθώς και της επώδυνης άγνοιας πολλών από εμάς όσον αφορά στις ακριβείς συνθήκες του θανάτου του, μαζευτήκαμε για να αποτίσουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής και να συμμετάσχουμε με ευλάβεια στη νεκρώσιμο ακολουθία για ένα ακόμη πεσόντα της τουρκικής εισβολής του 1974. Η ταυτοποίηση των λειψάνων του, τέσσερα χρόνια μετά τον εντοπισμό τους σε περιοχή του χωριού Γαϊδουράς, αποτελεί τον επίλογο μιας από τις πιο φοβερές περιπτώσεις απώλειας ανθρώπινων ζώων στη διάρκεια της εισβολής.

Ο Αντωνάκης Ευσταθίου έπεσε θύμα της τουρκικής αγριότητας ενώ βρισκόταν σε αιχμαλωσία. Δολοφονήθηκε άνανδρα εν μέσω βασανισμών. Μαρτυρίες υπάρχουν από διασωθέντες. Από πρόσωπα που πυροβολήθηκαν και αυτά εν ψυχρώ αλλά επέζησαν για να μεταφέρουν με τα πιο μελανά χρώματα όλη την κτηνωδία που βίωσαν.

Ο Ευσταθίου, διέμενε στους Στύλλους της επαρχίας Αμμοχώστου και εξασκούσε το επάγγελμα του γεωργοκτηνοτρόφου. Όταν έσπασε η γραμμή της Εθνικής Φρουράς στη Μια Μηλιά στις 14 Αυγούστου 1974, μετέφερε την οικογένεια του στο χωριό Σωτήρα για περισσότερη ασφάλεια. Συνελήφθη στις 17 Αυγούστου όταν επέστρεψε στο χωριό του μαζί με ένα από τους αδελφούς του, τον Ευστάθιο, και το συγχωριανό τους Μιχάλη Ζανέτο, για να παραλάβουν κάποια είδη για τις οικογένειες τους, χωρίς να γνωρίζουν ότι οι Στύλλοι είχαν καταληφθεί και αυτοί από τους Τούρκους εισβολείς.

Οδηγήθηκαν σε βιομηχανία κατασκευής βαρκών στην Έγκωμη Αμμοχώστου που είχε μετατραπεί σε χώρο κράτησης Ελληνοκυπρίων. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας μεταφέρθηκαν σε άλλο σημείο στο χωριό Πραστεϊό, όπου υπήρχε μεγαλύτερος αριθμός συλληφθέντων από τα τουρκικά στρατεύματα. Εκεί με οδηγίες Τούρκου αξιωματικού τα γυναικόπαιδα αφέθησαν ελεύθερα. Το ίδιο και οι άνδρες άνω των 50 χρόνων. Οι μικρότερης ηλικίας άνδρες παρέμειναν αιχμάλωτοι. Μεταξύ τους και ο Αντώνης Ευσταθίου μαζί με τον αδελφό του. Μετά από ανάκριση, οι Τούρκοι τους επιβίβασαν σε φορτηγό και τους οδήγησαν λίγο έξω από το χωριό Γαϊδουράς, όπου υπήρχε ένα μικρό παράπηγμα που παλαιότερα χρησιμοποιείτο ως σταθμός του τρένου. Αφού τους κατέβασαν από το φορτηγό, τους υπέβαλαν σε νέα ανάκριση, η οποία συνοδευόταν από βιαιότητες. Σε κάποια στιγμή, Τούρκοι στρατιώτες έσπρωξαν μέσα στο παράπηγμα τρεις-τέσσερεις από τους συλληφθέντες και τους εκτέλεσαν. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες, σε αυτήν την ομάδα των εκτελεσθέντων ήταν και ο Ευσταθίου, τα λείψανα του οποίου κηδεύουμε σήμερα.

Η βαρβαρότητα των Τούρκων δολοφόνων φαίνεται και από τη συνέχεια των μαρτυριών που δόθηκαν. Μετά τις πρώτες εκτελέσεις, οι Τούρκοι ανέβασαν τους υπόλοιπους συλληφθέντες στο φορτηγό. Σε απόσταση 100 τόνων μέτρων σταμάτησαν και πάλι, κατεβάζοντας τρεις ακόμη Ελληνοκυπρίους τους οποίους πυροβόλησαν επίσης εν ψυχρώ. Από τις δολοφονικές σφαίρες διασώθηκε ένας 14χρονος ο οποίος παρέμεινε καλυμμένος από αίματα στο έδαφος. Σε κατοπινό στάδιο κατάφερε και εισήλθε στις ελεύθερες περιοχές.

Μετά τη δεύτερη εκτέλεση Ελληνοκυπρίων, οι Τούρκοι ένοπλοι οδήγησαν πιο πέρα το φορτηγό με τους υπόλοιπους των συλληφθέντων. Κατέβασαν άλλους τρεις από αυτούς και τους πυροβόλησαν. Ο ένας τραυματίστηκε στον ώμο και προσποιήθηκε επίσης το νεκρό. Γλύτωσε και από ριπή που ρίφθηκε εναντίον τους σαν χαριστική βολή. Μετά κατόρθωσε και αυτός να διαφύγει στις ελεύθερες περιοχές.

Η τελευταία φάση της κτηνώδους συμπεριφοράς των Τούρκων παίχτηκε πιο κάτω, όπου σταμάτησε και πάλι το φορτηγό. Είχαν απομείνει τέσσερεις αιχμάλωτοι. Γνωρίζοντας πια καλά το τι θα ακολουθούσε, και εκμεταλλευόμενοι την εμπλοκή του όπλου ενός των δολοφόνων, πήδηξαν κάτω και άρχισαν να τρέχουν. Οι δυο πυροβολήθηκαν από τους Τούρκους. Οι άλλοι κρύφτηκαν και παρά τις έρευνες δεν εντοπίστηκαν και κατάφεραν να διαφύγουν.

Η θηριωδία των Τούρκων στην Κύπρο περιγράφεται έντονα από τις μαρτυρίες για τις εκτελέσεις στο χωριό Γαϊδουράς. Μαρτυρίες που σοκάρουν τον ανθρώπινο νου και καταδεικνύουν τα μεγάλα εγκλήματα της Τουρκίας στην Κύπρο. Διερχόμαστε τον τριακοστό ένατο καλοκαίρι από τότε. Δεν ξεχνούμε όμως και αγωνιζόμαστε. Αγωνιζόμαστε διεκδικώντας όσα διεκδικούν και άλλοι λαοί στα δικά τους πατρώα εδάφη.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Νίκος Αναστασιάδης και η κυβέρνηση του θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να ανατρέψουν τα δεδομένα της εισβολής και της κατοχής και να επανενώσουν την πατρίδα μας. Η τουρκική προπαγάνδα οργιάζει και πάλι αυτό το διάστημα ισχυριζόμενη ότι η δική μας πλευρά δεν επιθυμεί την επανάληψη των συνομιλιών για επίλυση του Κυπριακού. Κανείς όμως δεν επιθυμεί τη λύση του Κυπριακού περισσότερο από εμάς. Μια ειρηνική και βιώσιμη λύση που θα τερματίζει την κατοχή και θα ανοίγει το δρόμο της συνύπαρξης όλων των νόμιμων κατοίκων του νησιού, μέσα σε μια ενωμένη ευρωπαϊκή πατρίδα. Ιδιαίτερα μέσα στις δύσκολες οικονομικές συνθήκες που διερχόμαστε, η ανάγκη για ενότητα αποτελεί όρο επιβίωσης. Είναι η ώρα της ευθύνης, της συνολικής και συλλογικής προσπάθειας. Με σοβαρότητα, μεθοδικότητα και αξιοπιστία μπορούμε σίγουρα να φέρουμε καλύτερες μέρες για τον τόπο μας.

Ειδικά για το θέμα των αγνοουμένων, η απαίτηση είναι να υπάρξει πλήρης διερεύνηση για κάθε περίπτωση αγνοουμένου της Κυπριακής τραγωδίας. Αυτή την απαίτηση την υιοθετεί πλήρως και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Η κυβέρνηση είναι αλληλέγγυα με τους συγγενείς. Η δική τους αγωνία είναι και δική μας. Μετά από 39 χρόνια θα πρέπει

επιτέλους να τεθεί τέρμα στο δράμα των αγνοουμένων και των συγγενών τους, όπως επιτάσσουν και οι αποφάσεις του ΟΗΕ. Στο πλαίσιο αυτό στηρίζουμε το έργο της Διερευνητικής Επιτροπής. Θεωρούμε ότι έγιναν αρκετά βήματα, υπάρχουν όμως και πολλά άλλα που πρέπει να γίνουν. Εκείνο που προέχει είναι η Τουρκική κυβέρνηση και ο τουρκικός στρατός να επιτρέψουν στα συνεργεία εκταφών την πρόσβαση στις λεγόμενες στρατιωτικές ζώνες και να συνεργαστούν σε θέματα πληροφοριών. Όπως καταδεικνύεται μέσα και από την τραγική περίπτωση του Αντωνάκη Ευσταθίου, είναι ο Τουρκικός στρατός που είχε και έχει τον απόλυτο έλεγχο και την ευθύνη των κατεχόμενων περιοχών.

Απευθυνόμενος στην οικογένεια Ευσταθίου, ιδιαίτερα προς τη σύζυγο του Χαρίκλεια και τα παιδιά του Πετρούλα, Κίκα, Δέσπω και Μιχαλάκη, εκφράζουμε την συμπάθεια και το θαυμασμό μας για τα τόσα χρόνια της υπομονής και της καρτερικότητας τους. Εκφράζουμε όμως και την οδύνη μας γιατί η οικογένεια Ευσταθίου συνεχίζει να υπομένει για να πληροφορηθεί επί τέλους και για την τύχη του αδελφού του Αντωνάκη, του Ευστάθιου, ο οποίος είναι ακόμη αγνοούμενος.

Ο πατέρας τους, Πέτρος, ο οποίος ευτύχησε να κάνει εννέα παιδιά, απεβίωσε το 1960 χωρίς να βιώσει την τραγωδία της Κύπρου το 1974 και τον χαμό, τότε, δυο παιδιών του. Η μητέρα τους όμως, η Δέσποινα, απεβίωσε αργότερα, το 2003, και μέχρι τότε ζούσε το κάθε δευτερόλεπτο με την αγωνία για την τύχη των αγαπημένων της παιδιών. Απευθύνουμε σήμερα και γι' αυτήν το ύστατο αντίο στον Αντωνάκη Ευσταθίου.

Αιωνία ας είναι η μνήμη του και ανάλαφρο το χώμα που σε λίγο θα τον σκεπάσει.